

indviklet, for at vi ikke skal kunne gennemskue det, som en saglig bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg mener, at det, den socialdemokratiske ordfører præsterer her, er en pose varm luft, for hvad hjælper det, at vi får ministerens ord for, hvordan ministeren vil udnytte de atten bemyndigelser, der ligger i dette her lovforslag, hvis vi efter et folketingsvalg får en minister, der vil udnytte de bemyndigelser på en anden måde, uden at det bliver diskuteret i Folketinget? Det er den mulighed, som eksisterer.

Hvilken garanti har vi her? Ingen garanti. Vi overlader en lang række af de ting, som denne her lovgivning handler om, til en minister, og ministeren kan så fastsætte det, uden at der bliver en afstemning i dette Folketing om helt centrale dele. Det synes jeg er urimeligt, og det håbede jeg egentlig også at den socialdemokratiske ordfører syntes var urimeligt, belært af taxilovgivningen. Men der er åbenbart ikke lært tilstrækkeligt dér.

Så vil jeg sige, at det var et pænt citat, som den socialdemokratiske ordfører oplæste fra Det Danske Center for Menneskerettigheder. Det var vel næsten det pæneste citat om denne lovgivning, som man overhovedet kunne finde.

Nu lyser den røde lampe, så jeg vil ikke her få mulighed for at oplæse et citat, som er lidt mere kritisk, men det vil jeg gøre i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Vi er nu ganske mange, der er enige med fru Birthe Rønne Hornbech i, at lovforslaget er skruet sammen på en sådan måde, at det faktisk ikke er muligt at læse det og være helt sikker på, hvad konsekvenserne bliver.

Men det, jeg gerne vil hæfte mig lidt ved, er præcis det med fordelingsstallene. Vi hørte jo fru Dorte Bennedsen sige, at der ligger en ministerbeføjelse, men den ministerbeføjelse går kun på at fastsætte nærmere regler. Hvis man bladrer lidt videre i forslaget og ser § 53, står der:

»Udlændingestyrelsens bestemmelse om landstallet, jf. § 6, om amts- og kommunekvoter, jf. §§ 7 og 9, om visitering, jf. §§ 10 og 11, og om anvisning af boliger, jf. § 15, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Det vil sige, at det er ministeren, der fastsætter spillereglerne; men tallene kan ikke indbrin-

ges for anden administrativ myndighed, og der er ingen politisk kontrol med, hvor store tallene bliver. Det kan Udlændingestyrelsen alene træffe afgørelse om. Det er jo det, der er interessant, og det kan fru Dorte Bennedsen vel ikke komme uden om bare ved at spørge ministeren om, hvordan reglerne skal se ud.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg hører nu stadig en fornærmethed, som jeg synes er helt uberettiget, for hvis fru Dorte Bennedsen går ud i Vandrehallen, er vi så heldige, at vi i øjeblikket har lånt Jydske Lov, og her kan man læse, at de gamle danskere allerede i 1241 gav udtryk for den hensigtserklæring, at lovene skulle være klare.

Jeg har gjort så meget ud af dette forslag, fordi det var så vanskeligt. Men det er selvfølgelig udtryk for et helt principielt synspunkt, som jeg kan forstå, fru Dorte Bennedsen også har læst om i den bog, hun er så utilfreds med, og som jeg udgav på Gyldendal for nogle måneder siden. Jeg ønsker, at alle love skal være klare, uanset hvilken regering der sidder, og det er det, jeg forsøger at arbejde for herinde.

Jeg mener, det er en del af folkestyret, at det er muligt for almindelige mennesker at forstå lovene, som de er skrevet. Men sådan er det ikke i dag, og derfor er det også katastrofalt med de mange bemyndigelser. Jeg går ud fra, at vi også kan tale med ministeren om det, og at han er lettere at tale med end den socialdemokratiske ordfører. For hvad er det, der sker med alle de bemyndigelser? Der sker jo det, at den folkevalgte repræsentation ikke aner, hvad den vedtager, og at almindelige borgere ikke aner, hvilken retsstilling de har. Der er ingen forudsigelighed i retssystemet, så det er virkelig retssikkerhed, der mangler.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Søren Søndergaard vedrørende bemyndigelserne: Jamen der er jo mange muligheder. Vi kan spørge ministeren, vi kan få ministerens svar, og hvis vi ikke er tilfredse med det, kan vi spørge igen i hele den fase. Disse svar kan vi så optrykke sammen med betænkningen, som det jo er praksis, i hvert fald i mange udvalg. Vi kan også gå det skridt videre, hvis vi ønsker det, at bede om at få udkastet til en cirkulæreskrivelse over og blive orienteret, hvis man over kommende år agter at ændre disse cirkulærer,